

Η αντιτουριστική εθνική ομάδα και τι παίζει με τους παίκτες του Ολυμπιακού

Στο χθεσινό παιχνίδι της εθνικής ομάδας απέναντι στη Μολδαβία δεν είδαμε τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από αυτά που βλέπουμε εδώ και πολλά χρόνια από αυτήν την ομάδα, οπότε δεν έχουμε και πολλά να πούμε...

Καλή μεν η αμυντική συμπεριφορά, έστω και απέναντι σε αυτόν τον αδύνατο αντίπαλο, αλλά από εκεί και πέρα έγινε και πάλι ορατή και η έλλειψη φαντασίας και ορθολογικού παιχνιδιού που βγάζουμε ειδικά απέναντι σε μικρές ομάδες όπως η Μολδαβία που ταμπουρώνονται στην άμυνα και όπου τους βγει.

Ειδικά στο πρώτο ημίχρονο το παιχνίδι της ομάδας μας ήταν τόσο μέτριο και μονοδιάστατο, σε σημείο που είναι βέβαιο ότι αν δεν ερχόταν το δώρο του διαιτητή- με το αυστηρό πέναλτι και την ανύπαρκτη κόκκινη κάρτα-ότι θα γινόταν ντέρμπι και θα βλέπαμε θρίλερ στο “παγωμένο” ΟΑΚΑ!

Στο δεύτερο ημίχρονο βρήκαμε μεν περισσότερους χώρους-και λογικό ήταν- για να δημιουργήσουμε, αλλά και πάλι ήταν φανερό το πρόβλημα στο γκολ (και πως να μην είναι αφού δεν υπάρχει ένας σπουδαίος φορ) ακόμα και όταν οι Μολδαβοί έπαιζαν με εννιά παίκτες...

Πιστεύουμε πάντως ότι υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης αν μπουν πιο ενεργά και αξιοποιηθούν παίκτες όπως ο Τσιμίκας, ο Φορτούνης και δουλευτούν και νεότεροι όπως πχ. ο Γιαννούλης, ο Λημνιός και ο Κυριακόπουλος, αλλά το ζήτημα είναι κατά πόσο ένας προπονητής σαν τον Φαν Σιπ, που έχει έρθει χωρίς ιδιαίτερες περγαμηνές, μπορεί να τους δουλέψει όπως πρέπει ;

Ας πάμε και τώρα στο θέμα με τους παίκτες του Ολυμπιακού και τις κατηγορίες προς τον Φαν Σιπ ότι δεν τους καλεί ή δεν

τους βάζει αρκετά...

Δεν είναι ψέματα πως κουμάντο διαχρονικά στην **ΕΠΟ** και γενικά στο Ελληνικό ποδόσφαιρο κάνουν συγκεκριμένα συμφέροντα που ταυτίζονται με ομάδες (εν προκειμένω τον ΠΑΟΚ), αλλά και με μανατζαραιούς που κάνουν χρυσές δουλειές.

Ναι, έχει δίκιο ο Ολυμπιακός ότι ο Φαν Σιπ αδικεί γενικά τους παίκτες του Ολυμπιακού και προμοτάρει περισσότερο άλλους και είναι γεγονός ότι όλοι οι παίκτες χρειάζονται τις διεθνείς συμμετοχές για να ανεβάσουν το κασέ τους στο ποδοσφαιρικό χρηματιστήριο.

Αλλά από την άλλη όποιος έχει την εξουσία στο Ελληνικό ποδόσφαιρο, κατά τα τελευταία χρόνια, κάνει και περίπου τα ίδια πράγματα.

Μήπως δεν θυμόμαστε αγαπητοί Ολυμπιακοί (Καραπαπάς, Νικολακόπουλος και λοιποί) ότι την εποχή που ελέγχατε εσείς την ΕΠΟ, όποιος έπαιζε στον Ολυμπιακό είχε εγγύηση κλήσης στην εθνική, είτε ήταν βασικός είτε όχι σε αυτό ;

Τόσα χρόνια μόνο ο...σκύλος του Μαρινάκη δεν είχε κληθεί στην εθνική ομάδα και ταυτόχρονα παραγκωνίζονταν άλλοι παίκτες. Ή μήπως δεν είναι έτσι ;

Ας μου επιτραπεί και κάτι τελευταίο...Αυτό το παλικάρι ο στόπερ **Λάζαρος Ρότα** (που παίζει σε μια μικρή Ολλανδική ομάδα) τι άκρες έχει και όχι μόνο κλήθηκε στην εθνική, αλλά

έχει και δημοσιογράφους που τον εξυμνούν ;

Χθες ήταν ο παίκτης που κυριολεκτικά στην πρώτη τελική προσπάθεια των Μολδαβών έκανε ένα χαζό πέναλτι και όμως πολλοί δημοσιογράφοι τον έβγαλαν και στους διακριθέντες !

Τι “κρατάμε” και τι “πετάμε” στην εθνική ομάδα...

Εδώ φυσικά δεν θα διαβάσετε ποτέ τις υπερβολές άλλων δημοσιογράφων για τα δύο τελευταία παιχνίδια της εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου κόντρα στην Ιταλία και στην αξιολύπητη Βοσνία, αλλά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είδαμε πρόοδο και όχι μόνο στα αποτελέσματα και στην απόδοση της ομάδας.

Τι “κρατάμε” και τι “πετάμε” λοιπόν από αυτή την εθνική ομάδα που βλέπουμε με τον Ολλανδό **Φαν Σιπ** στην τεχνική ηγεσία...

- Είδαμε καλύτερο ποδόσφαιρο σε σχέση με το μη ποδόσφαιρο των προηγούμενων ετών και ειδικά στο ματς με τη Βοσνία. Όχι βέβαια κανά υπερθέαμα, αλλά έγιναν επιτέλους στοιχειώδη πράγματα του ποδοσφαίρου, όπως μεγαλύτερη ταχύτητα, σουτ και στοιχειώδεις συνδυασμούς, αν όχι αυτοματισμούς.

Βλέπετε τόσα χρόνια είχε μαλλιάσει η γλώσσα μας να βλέπουμε αργό και καταστροφικό ποδόσφαιρο από άτεχνους ποδοσφαιριστές που όμως-όσο έρχονταν τα αποτελέσματα (κυρίως επί Σάντος)-πολλούς δεν τους ενοχλούσε...Όταν δε σταμάτησαν να έρχονταν και τα αποτελέσματα, άρχισε το “κράξιμο” από τους πάντες...

- Είδαμε έναν προπονητή (που κατά τ’άλλα δεν ήταν ποτέ

ούτε μπορεί να γίνει σπουδαίος) να έχει τόλμη και να προχωράει στην κλήση και στη χρησιμοποίηση νεαρών και γενικά πιο ελπιδοφόρων παικτών. Τέτοιοι είναι πχ. ο **Χατζηδιάκος**, ο **Λημνιός**, ο **Παυλίδης**, ο **Βρουσάι** ή και ο **Ρέτσος**. Ίσως μάλιστα να πρέπει να βρίσκεται και ο **Μπουζούκης** στις επόμενες κλήσεις...

Και όταν μιλάμε για τόλμη στις κλήσεις δεν μιλάμε μόνο για αυτούς που κάλεσε, αλλά και για αυτούς που δεν κάλεσε ! Παίκτες σαν τον **Μήτρογλου**, τον **Τοροσίδη**, τον **Σάμαρη** ορθώς δεν κλήθηκαν καθώς δεν φαίνεται να έχουν τίποτε να προσφέρουν πλέον...

Αλλά κυρίως η μη κλήση των **Μανωλά** και **Παπασταθόπουλου** είναι που δείχνει τόλμη (παρότι φυσικά πιστεύουμε ότι ο **Μανωλάς** παίζει ακόμα σε καλό επίπεδο και μπορεί, υπό προϋποθέσεις, να προσφέρει).

Ωστόσο φαίνεται πως ο Ολλανδός πάει να κινηθεί προς μια λογική τύπου Ρεχάγκελ του τύπου «όσοι αδιαφορούν ή χαλάνε τα αποδυτήρια δεν έχουν θέση στην ομάδα», καθώς και με ένα σύνολο παικτών που θα υπηρετούν πιστά το πλάνο του. Βεβαίως ο **Παπασταθόπουλος** δεν είναι ούτε σε καλή αγωνιστική κατάσταση, οπότε η μη κλήση του ήταν δύο φορές επιβεβλημένη...

Είδαμε ωστόσο και αρνητικά με έναν παίκτη σαν τον **Σταφυλίδη** να καλείται μόνο και μόνο για του βρει ομάδα ο μάνατζερ του (αυτές οι αρρώστιες υπάρχουν και θα συνεχίσουν να υπάρχουν στην εθνική(και μια παραφωνία σαν τον **Μπουχαλάκη** και τον

Μπακασέτα !

Και τέλος βλέπουμε δυστυχώς και πολύ κακή οργάνωση από την ΕΠΟ που δεν μπορεί να βρει μια καλή έδρα για την εθνική ομάδα η οποία έπαιξε και κόντρα στη Βοσνία μπροστά σε λιγότερους από 1000 θεατές !

Το Μουντομπάσκετ μόλις ξεκίνησε

Του Νίκου Παπαδογιάννη

Ο Νίκος Παπαδογιάννης πιστεύει ότι ο αγώνας με τους Σέρβους ήταν κάτι σαν πρόβα τζενεράλε για τα «θέλω» και για τα «μπορώ» της Εθνικής.

Δεν ξέρω αν θα καταφέρει κάτι μεγάλο η Εθνική στο Παγκόσμιο Κύπελλο, περιμένω να δω πόσοι θα φτάσουν ζωντανοί και αρτιμελείς στην Κίνα πριν καταθέσω προγνωστικό, αλλά έχω να δηλώσω το παρακάτω μετά λόγου γνώσεως.

Εάν έρθει διάκριση, τα θεμέλια θα έχουν τοποθετηθεί στο φιλικό της Κυριακής 18 Αυγούστου με τη Σερβία. Με 18.000 μάρτυρες.

Η ελλιπέστατη Εθνική μπορεί να ηττήθηκε, αλλά μέσα στις δύο ώρες του κυριακάτικου θρίλερ έχτισε τον χαρακτήρα της. Την καρδιά της, το μυαλό της, την ομοψυχία της, το πνεύμα της.

Η κάπως κρύα ομάδα των πρώτων φιλικών έδωσε τη θέση της σε ένα συγκρότημα με κότσια, που αρνείται να δεχθεί την ήττα και τις δικαιολογίες.

Μια φορά κι έναν καιρό, το όχι και τόσο μακρινό 2010, κάποιο άλλο φιλικό με τους Σέρβους πριν από κάποιο άλλο

Μουντομπάσκετ, έσπειρε στα ελληνικά αποδυτήρια δηλητήριο και διχόνοια.

Ίσως να μας το χρωστάει η μοίρα, να ξεκινήσει μία υψηλή πτήση από παρόμοια αφετηρία.

Οφείλω να ομολογήσω, ότι φοβόμουν συντριβή, ένεκα των δικών μας απουσιών και της κλάσης του αντιπάλου. Και, ξέρετε, μία συντριβή δεν ξεπερνιέται εύκολα, όσες δικαιολογίες και αν τη μετριάζουν.

Ιδίως όταν συνοδεύεται από το σαρδόνιο γέλιο παικτών που αρέσκονται να κάνουν καζούρα με το βλέμμα και με το ύφος.

Μπορεί οι Σέρβοι να προκαλούν την καθολική αντιπάθεια με το ανυπόφορο τουπέ τους, ωστόσο (όπως και οι Ισπανοί) έχουν κατακτήσει αυτό το δικαίωμα.

Στην ομάδα τους συνωστίζονται ένας από τους 2-3 κορυφαίους σέντερ του σύμπαντος (ο απών απόψε Γιόκιτς), ο καλύτερος Ευρωπαίος γκαρντ, ένας MVP της Euroleague, δύο εξαίρετοι δημιουργοί και ταλαντούχα κορμιά ων ουκ έστιν αριθμός.

Και ένας προπονητής περπατημένος, που ξέρει καλά πώς να τους κουμαντάρει δαύτους.

Διάβολε, έχουν για τρίτο σέντερ τον Μιλουτίνοβ και για τέταρτο τον Ραντούλιτσα, που στις περισσότερες ομάδες θα έπαιζαν 30 λεπτά! Και για πέμπτο τον Μπιέλιτσα, που μας λιάνισε ως 5άρι το 2014 στη Μαδρίτη.

Την απώλεια του Τεόντοσιτς δεν τη λογαριάζω καν, γιατί είμαι βέβαιος ότι στο Βελιγράδι τη θεωρούν κρυμμένη ευλογία. Για τον Τεόντοσιτς του 2019 μιλάμε.

Απέναντι λοιπόν σε αυτή την αρμάδα, που θα είναι στραπάτσο περιωπής αν δεν ανεβεί στο βάθρο, η Εθνική μας διεκδίκησε νίκη και την έχασε μέσα από τα χέρια της.

Αποδεκατισμένη. Με 3 από τους 8-9 αναντικατάστατους παίκτες

της στα «πιτς». Και σίγουρα μουδιασμένη, από τον βαρύτατο τραυματισμό ενός από τους λίγους που δηλώθηκαν στο φύλλο αγώνα.

Δέχθηκε μεν ανατροπή από το +10, αλλά σκάρωσε και η ίδια το μικρό θαύμα της, 72-72 από 64-72 μέσα σε ένα σκάρτο λεπτό. Δεν είναι λίγο, καθόλου λίγο.

Όταν οι διεθνείς μαζεύτηκαν στα αποδυτήρια, είπαν: «Τους έχουμε». Μπορεί να μη τους έχουμε, αλλά μετράει πολύ αυτό που κλειδώνει μέσα στο μυαλό. Και των δικών μας και των αντιπάλων.

Γι' αυτό σας λέω, τη χάρηκα απόψε την ομάδα. Την έβλεπα να μεγαλώνει μπροστά στα μάτια μας.

Να ανακαλύπτει τα δυνατά της σημεία, να καμουφλάρει λίγο λίγο τις αδυναμίες της, να εντοπίζει πράγματα μέσα στα κύτταρά της, να τα καταθέτει όλα αυτά στο παρκέ, στο αποτέλεσμα.

Κρίμα που ηττήθηκε, αλλά δεν έχει σημασία. Απλώς η νίκη θα ήταν ένα ωραίο δώρο γοήτρου, για τον κόσμο, που έδωσε στους παίκτες φτερά.

Ελπίζω ότι τις εικόνες του τριημέρου θα τις πάρουν μαζί τους οι διεθνείς στην Κίνα, για φυλαχτό και πηγή αισιοδοξίας. Ποτέ άλλοτε δεν ήταν τόσο χρήσιμο ένα τουρνουά «Ακρόπολις».

Και προσοδοφόρο, με τα 40.000 εισιτήρια που έκοψε! Αλλά αυτό είναι συζήτηση για τη Δευτέρα και για το 2020.

Το εκπληκτικό είναι ότι αυτά συνέβησαν στη μέτρια μέρα του Γιάννη Αντετοκούνμπο, τον οποίο οι Σέρβοι περιορίσαν με τη γνώριμη από το NBA τακτική του «τείχους». Στο πέντε εναντίον πέντε τουλάχιστον, γιατί στο ανοιχτό γήπεδο δεν υπήρχε σταματημός.

Πόσες φορές θα συμβεί, να τελειώσει αγώνα η ομάδα του Γιάννη με 13 δίποντα και 13 τρίποντα; Ή να βγάλει 34 λεπτά

συμμετοχής ο ίδιος με μόλις 1 ριμπάουντ;

Ο Μπιέλιτσα μάζεψε μόνος του 14 και το κοντέρ έγραψε 29-46, αφού το παινεμένο «μέγεθος» της Εθνικής μας χαμήλωσε απότομα μπροστά στους Σέρβους γίγαντες.

Αλλά η Βραζιλία, το Μαυροβούνιο και η Τουρκία δεν έχουν 5 σέντερ με μπόι πάνω από 2μ10 ούτε φυσικά έναν «φονιά» επιπέδου Μπογκντάνοβιτς στην περιφέρεια.

Η αμυντική νίκη που πέτυχε απέναντί του ο θαρραλέος Λαρεντζάκης στο φινάλε της κανονικής διάρκειας ήταν από τα highlights της βραδιάς, άσχετα αν ήταν μεμονωμένη.

Ο Μπουρούσης πήρε την ταυτότητα του Μαριάνοβιτς, ενώ ο Κόνιαρης άντεξε ένα δεκάλεπτο σε βαρύ κι ασήκωτο σχήμα με έναν, μονάκριβο, χειριστή.

Ο Σκουρτόπουλος έριξε δίπλα του τους Θ.Αντετοκούνμπο, Βασιλόπουλο, Πρίντεζη, Παπαγιάννη και ο μικρός πήρε καλό βαθμό στο διαγώνισμα.

Αντέχει όμως να τραβήξει κουπί για 30 λεπτά, εάν λ.χ. φορτωθεί με 2 γρήγορα φάουλ στην Κίνα ο Καλάθης; Για τον έμπειρο Μάντζαρη, που κόπηκε αλλά ίσως κληθεί ξανά, η απάντηση στο παραπάνω ερώτημα είναι σίγουρα θετική.

Ο τραυματισμός του Σλούκα έκανε τα πάντα άνω κάτω, ιδίως τώρα που τσακίστηκε ο δύσμοιρος Γιάννης Αθηναίου. Τι δράμα, αλήθεια...

Δεν ξέρω ποια μύγα τσίμπησε τον Θανάση Αντετοκούνμπο, αλλά απόψε ήταν κάτι παραπάνω από «ο αδελφός του Γιάννη». Ήταν ο Θανάσης των Μιλγουόκι Μπακς.

Ισχύει, εδώ, αυτό που τονίζω (ελπίζοντας να δικαιωθώ) από την πρώτη στιγμή. Όσο οι ομάδες προσαρμόζονται κακήν κακώς στο μαρκάρισμα του ασυγκράτητου MVP του NBA, οι υπόλοιποι παίκτες βρίσκουν πρόσθετο χώρο και χρόνο για να σουτάρουν.

Μοιραία, τα ποσοστά τους θα βελτιωθούν. Η αποψινή έβαλε 13 τρίποντα (με 34%), περισσότερα από τα αντίστοιχα των Σέρβων, παίζοντας χωρίς τους Σλούκα, Παπαπέτρου, Παπανικολάου και με άσφαιρο τον Πρίντεζη. Τα έβαλαν 6 διαφορετικοί παίκτες.

Όταν βέβαια σούταρε 5-6 συνεχόμενα στο σίδερο, στην 8^η περίοδο, η πηγή στέρεψε και οι Σέρβοι τούμπαραν το ματς.

Το στατιστικό που έχει σημασία για τη συγκεκριμένη Εθνική Ελλάδας, που δεν μπορεί να γεννήσει σουτέρ, είναι το φτωχό 43% του αντιπάλου (της Σερβίας των τεράτων) στα δίποντα.

Και τα 15 ελληνικά κλεψίματα, ε; Απέναντι σε Γιόβιτς, Μίτσιτς και Μπογκντάνοβιτς. Όχι σε τίποτε άμπαλους.

Τα λεφτά της δικής μας τράπεζας τα φέρνει η άμυνα. Δεν θα μείνουν συχνά στους 72 πόντους οι Σέρβοι.

Η ΕΟΚ που έχει τρυπήσει το ταβάνι σε όλους τους λάθος τομείς, αυτή τη φορά έκανε τεράστια μαγκιά με τη βράβευση των διεθνών που αγωνίστηκαν στα «παράθυρα», άσχετα αν οι περισσότεροι από αυτούς έμειναν εκτός νυμφώνος.

«Να τους καλέσουν τιμής ένεκεν στην Κίνα», είχα γράψει σε ανύποπτο χρόνο. Ουσιαστικά, αυτό έκαναν. Και μπράβο τους.

Τη γελοιότητα που ακολούθησε, με την αμερικανόπνευστη ανάκρουση του Εθνικού ύμνου (μόνο του ελληνικού) από καλλικέλαδο κυρία, καλύτερα να μη τη σχολιάσω.

Μάλλον ήταν η εκκίνηση των πανηγυρικών εκδηλώσεων για τα 200 χρόνια από την επανάσταση του '21, με σήμα το χρυσό κουτάλι.

Αν το ματς ξεκινούσε με το φως της ημέρας, θα μας έβαζαν να κάνουμε και προσευχή...

Από : <http://www.gazzetta.gr>

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ένα δικό μας σχόλιο είναι ότι χθες η εθνική παρουσίασε κάποιες αδυναμίες τις οποίες αναφέρει και ο

συντάκτης, αλλά και ότι χωρίς την σοβινιστική ευνοϊκή διαιτησία των συμπατριωτών μας θα είχαμε χάσει πιο εύκολα. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν μέτρησαν δύο καλάθια των Σέρβων όπου οι δικοί μας σχεδόν έβγαλαν τη μπάλα μέσα από το καλάθι !

Ελλάδα- Βέλγιο 1-2 στο γήπεδο του Μεσσηνιακού !

Σε διεθνές φιλικό παιχνίδι που διεξήχθη χθες στην πόλη μας, στο γήπεδο του Μεσσηνιακού, η εθνική Ελλάδας γυναικών ηττήθηκε με 2-1 από την αρκετά ισχυρή αντίστοιχη ομάδα του Βελγίου.

Η Ελληνική ομάδα στάθηκε αρκετά καλά-παρά τη δεδομένη διαφορά δυναμικότητας- και ιδιαίτερα στο δεύτερο ημίχρονο όπου σκόραρε και έγινε απειλητική και σε άλλες φάσεις, απέναντι σε ένα Βέλγιο που διαθέτει επαγγελματίες παίκτριες και έπαιξε με την καλύτερή του σύνθεση.

Οι Βελγίδες προηγήθηκαν νωρίς στο σκορ (7΄) με τη Βαν Κερκόφεν και έφτασαν στο 2-0 με τη Βάλερι λίγο πριν την εκπνοή του ημιχρόνου (44΄). Η Ελληνική ομάδα ανέβασε την απόδοσή της και κατάφερε να σκοράρει στο 83΄ με πολύ τεχνικό μακρινό σουτ της Δανάης Σιδηρά, ύστερα από ωραίο συνδυασμό των διεθνών.

Τον αγώνα παρακολούθησαν 400 με 500 θεατές.

Αρχική ενδεκάδα: Παπακωνσταντίνου, Κινοσίδου, Κακαμπούκη, Γκάτσου, Κοκοβιάδου, Σιδηρά, Κόγγουλη, Χατζηγιαννίδου, Μωραΐτου, Μάρκου, Δημητρίου.

Αγωνίστηκαν ακόμη: Αποστολάκη, Μαργαρίτη, Κοτσάκη, Παράσχου, Σπυριδωνίδου, Καραπέτσα, Σαρρή.

Φανερά ικανοποιημένος ο ομοσπονδιακός τεχνικός **Αντώνης Πριόνας**, δήλωσε μετά τη λήξη του αγώνα: “Συγχαίρω τα κορίτσια για την εξαιρετική τους εμφάνιση. Όταν παίζουμε έτσι, το αποτέλεσμα δε μας αγχώνει. Φυσικά και δε θέλουμε να χάνουμε, κανένας δε θέλει, τέτοιες εμφανίσεις όμως αφήνουν σοβαρές ελπίδες για κάτι καλό στο μέλλον. Ήταν μια σπουδαία προσπάθεια απέναντι σε έναν πανίσχυρο αντίπαλο. Είναι πολύ σημαντικό τα φιλικά τεστ να γίνονται με δυνατές ομάδες. Βγάλαμε πολλά συμπεράσματα, σαφώς τα περισσότερα από αυτά θετικάτα”.

Περιθώρια αισιοδοξίας για την εθνική ομάδα !

Σε ότι αφορά το 2-2 που απέσπασε η εθνική στη δύσκολη έδρα της Βοσνίας, έχουμε να πούμε πως το θετικό δεν είναι απλά και μόνο ο ένας πολύτιμος βαθμός που πήραμε.

Άλλωστε ο δρόμος της πρόκρισης είναι ακόμα μακρύς και, όπως εμείς πήραμε εκεί αυτό το 2-2, μπορεί κάλλιστα να έρθει και η Βοσνία στην Ελλάδα και να πάρει και αυτή μια ισοπαλία, ενώ θεωρώ πως θα είναι και η Φινλανδία στο παιχνίδι της πρόκρισης.

Το πρώτο θετικό που είδαμε λοιπόν στο παιχνίδι είναι ότι, παρά το 2-0 που έγινε νωρίς και το πατατράκ που είχε πάθει η ομάδα στα πρώτα 20 με 30 λεπτά, παίκτες και προπονητής δεν πανικοβλήθηκαν ούτε έριξαν λευκή πετσέτα, όπως πιθανότατα θα συνέβαινε τα προηγούμενα χρόνια.

Το δεύτερο θετικό, που «χρεώνεται» στον Αναστασιάδη» είναι ότι η ομάδα- αν και γενικά μικρών τεχνικών δυνατοτήτων- άρχισε επιτέλους να παίζει στοιχειωδώς πιο κανονικό ποδόσφαιρο σε σχέση με την εποχή Σάντος, Σκίμπε κλπ. Δηλαδή να κάνουν το ένα-δύο, κανέναν αυτοματισμό, να σουτάρουν και να τρέχουν περισσότερο...

Το άλλο που οφείλεται στον Αναστασιάδη είναι φυσικά η αντίδρασή του από τον πάγκο μετά το 2-0 και το χάος του πρώτου μισάωρου. Διότι πολλά μπορείς να πεις διαχρονικά γι'αυτόν, αλλά σε καμία περίπτωση ότι δεν το παλεύει και ότι αδρανεύει στον πάγκο.

Στο συγκεκριμένο παιχνίδι λοιπόν ο Αναστασιάδης διόρθωσε τη λάθος διάταξη με την οποία παρέταξε αρχικά την ομάδα, κάνοντας τις εξής αλλαγές: Έβγαλε τον Ζέκα από τα χαφ που ήταν «καρμανιόλα» και τον έβαλε δεξί μπακ. Έβαλε τον Μασούρα στο δεξί άκρο και έβγαλε τον μέτριο Μπουχαλάκη. Έβγαλε τον απομονωμένο Δώνη από σέντερ φορ και τον πέρασε στο αριστερό άκρο και τελικά έπαιξε με δύο σέντερ φορ, Κουλούρη (βγάζοντας έξω τον ανύπαρκτο Μπακάκη) και Κολοβό.

Θα πρέπει βέβαια να πούμε και ένα μεγάλο ευχαριστώ και στον Ολλανδό διαιτητή ο οποίος έδωσε αρχικά ένα πολύ αυστηρό πέναλτι με το οποίο μπορέσαμε και μειώσαμε με τον Φορτούνη, αλλά και μια ανύπαρκτη κόκκινη κάρτα στον Βόσνιο Πιάνιτς που θα έπρεπε να τιμωρηθεί μόνο με κίτρινη. Χωρίς αυτές τις αποφάσεις, λογικά η ισοφάριση δεν θα μπορούσε να έρθει...

Η δε άμυνα των Βόσνιων είχε δείξει ακόμα και στο πρώτο μισάωρο που ήμασταν σε αποσύνθεση πως δεν στέκει καλά, αφού και σε αυτό το διάστημα μπορέσαμε και τους βγάλαμε δύο φάσεις. Μετά το 2-1 φάνηκε να μένουν και από δυνάμεις, με αποτέλεσμα η ομάδα μας (που παρά την υπεροχή της δεν είχε φανεί ιδιαίτερα απειλητική) να κυριαρχήσει και να πιέσει για την ισοφάριση.

Οι Βόσνιοι έχασαν και μια καλή ευκαιρία να κάνουν στην

κόντρα το 3-1 και τελικά η μπάλα τους τιμώρησε με το γκολ του σχεδόν ξεχασμένου Κολοβού που είναι ο παίκτης που περιμέναμε λιγότερο να τους κάνει τη ζημιά !

Αν είχε λίγη ώρα ακόμα η Ελληνική ομάδα θα μπορούσε να φτάσει και στη νίκη, καθώς οι Βόσνιοι ήταν τόσο κουρασμένοι που δεν μπορούσαν να κυκλοφορήσουν καθόλου τη μπάλα και ήταν ταμπουρωμένοι στα καρέ τους !

Κορυφαίοι από Ελληνικής πλευράς ήταν για εμένα Φορτούνης (παρότι προς το τέλος κουράστηκε) και Σάμαρης. Αν στα επόμενα παιχνίδια μπουν στην ομάδα μας και ο Μανωλάς και οι πιο τεχνίτες Πέλκας και Μάνταλος- ίσως και ο Χριστοδουλόπουλος- υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης που μπορούν να μας κάνουν να αισιοδοξούμε.

Οι Βόσνιοι είναι αρκετά τεχνική ομάδα (τουλάχιστον περισσότερο από τη δική μας) αλλά έχουν πολλά προβλήματα να λύσουν και ειδικά στην άμυνά τους...

Τα πρώτα συμπεράσματα για την εθνική του Αναστασιάδη

Ας σταθούμε σε κάποια συμπεράσματα από τη νίκη της εθνικής με 2-0 στο Βαντούζ με το αδύναμο Λιχτενστάιν που αποτελεί ένα μικρό πρώτο θετικό βήμα.

Το πρώτο θετικό που είδαμε είναι ότι οι παίκτες έβγαλαν μεγαλύτερο πάθος και διάθεση για ποδόσφαιρο που συχνά τα τελευταία χρόνια λείπει από την ομάδα στις «σφαλιάρες» που τρώει.

Το δεύτερο είναι η καλή αμυντική μας λειτουργία (έστω και χωρίς Παπασταθόπουλο και Μανωλά), καθώς δεν απειληθήκαμε σχεδόν καθόλου από το Λιχτενστάιν το οποίο δεν έβγαλε καθαρή ευκαιρία.

Το δεύτερο είναι ότι-ειδικά στο δεύτερο ημίχρονο- υπήρχε ένα στοιχειώδες τακτικό πλάνο μέσα στο γήπεδο και ένας μπούσουλας για το πως θα διασπάσουμε τη μαζική άμυνα των αντιπάλων, ενώ βγήκαν και στοιχειώδεις αυτοματισμοί που επίσης τα τελευταία χρόνια απουσίαζαν.

Αλλά κακά τα ψέματα, ειδικά στο πρώτο ημίχρονο, ήταν φανερό και η έλλειψη φαντασίας και υψηλής τεχνικής-που είναι μεγάλο πρόβλημα στο Ελληνικό ποδόσφαιρο- οπότε και φτιάξαμε λίγες φάσεις και ευτυχώς τελικά που ήρθε το γκολ του Φορτούνη στο 45'..

Δημιουργικά χαφ δεν υπήρχαν στην ενδεκάδα, με εξαίρεση τον Φορτούνη, και φτάσαμε σε σημείο να προσπαθούν να φτιάξουν παιχνίδι ο Ζέκα, ο Κουρμπέλης, και ο Σάμαρης (οι πιο τεχνίτες Μάνταλος και Χριστοδουλόπουλος δεν έπαιζαν) και φυσικά με πενιχρά αποτελέσματα.

Στο δεύτερο ημίχρονο η εικόνα μας βελτιώθηκε και βγάλαμε αρκετές φάσεις, για το λόγο ότι έφυγε το άγχος και γιατί τρέξαμε και πρεσάραμε περισσότερο με αποτέλεσμα τα αναξιόπιστα χαφ και στόπερ του Λιχτενστάιν να υποπίπτουν σε συνεχόμενα λάθη και να κερδίζουμε συνεχώς μπάλες.

Όσο για την επιθετική μας γραμμή-που είναι και αυτή ένα πρόβλημα τα τελευταία χρόνια- θεωρώ ευτύχημα την αποχώρηση του Μήτρογλου και την αντικατάσταση από τον Δώνη, διότι ο Μήτρογλου έχει δείξει πως όταν δεν είναι σε καλή κατάσταση και πλήρη ετοιμότητα, δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα.

Ο Δώνης μπορεί κατά τ'άλλα να μην φάνηκε ιδιαίτερα, αλλά όταν χρειάστηκε έκανε την ωραία ατομική ενέργεια και σκόραρε κλειδώνοντας το παιχνίδι, ενώ ευχάριστη έκπληξη ήταν και ο δραστήριο Μασούρας.

Το κρίσιμο ματς με τη Βοσνία είναι φυσικά μια διαφορετική ιστορία, αφού θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε με πιο αμυντικογενή τακτική δεδομένου ο αντίπαλος υπερτερεί τεχνικά και θα πρέπει να κλείσουμε τους χώρους.

Με αυτό δεδομένο συν την αναμενόμενη συμμετοχή του Παπασταθόπουλου, θα λέγαμε ότι είναι ένα ματς που μας ταιριάζει, αν μπορέσουμε να ελέγξουμε το ρυθμό του, και που μπορούμε να είμαστε ανταγωνιστικοί.

Επειδή όμως το νόμισμα έχει δύο όψεις, το ματς της Βοσνία είναι και ένα ματς που αν σου στραβώσει-δεχόμενος ένα γκολ νωρίς-μπορείς και να χάσεις με κάτω τα χέρια, όπως ακριβώς συνέβη και πριν λίγα χρόνια επί Σάντος (3-1 για τους Βόσνιους στη Ζένιτσα). Οπότε ας είμαστε συγκρατημένοι...

Τι είδαμε στο ντεμπούτο Αναστασιάδη στην εθνική ομάδα

Η εθνική ομάδα πήρε μια δύσκολη νίκη επί της Φινλανδίας, αλλά τελικά νίκη γοήτρου, εφόσον δεν κατάφερε να πετύχει και ένα δεύτερο γκολ που θα την κρατούσε στο παιχνίδι της πρόκρισης...

Τι είδαμε και τι δεν είδαμε στο χθεσινό παιχνίδι στο ντεμπούτο του αμφιλεγόμενου Άγγελου Αναστασιάδη ; Στα θετικά μεγαλύτερη διάθεση και εγωισμό από τους περισσότερους παίκτες (όχι από όλους πάντως), αλλά και-κυρίως στο πρώτο ημίχρονο- μια στοιχειώδη προσπάθεια για την παραγωγή πιο θετικού ποδοσφαίρου, με τη μπάλα κάτω και κάποιους αυτοματισμούς.

Στα αρνητικά ότι το σχήμα με τα τρία δεκάρια (Πέλκας,

Φορτούνης, Μάνταλος) δεν είναι ορθολογικό και γι' αυτό δυσκολεύει την ανάπτυξή μας και επιπλέον ότι η άμυνα δέχθηκε κοροϊδίστικες φάσεις από τους Φινλανδούς και έδειξε να μην έχει ιδιαίτερη συνοχή (έπαιξε σαφώς ρόλο και ο τραυματισμός Μανωλά)

Τελικά ήρθε σχετικά νωρίς ένα αυτογκόλ των Φινλανδών, από την προσπάθεια των Τοροσίδη και Πέλκα, και προηγήθηκαμε στο σκορ και έτσι υπήρχε όλος ο χρόνος για να έρθει και ένα δεύτερο πολύτιμο γκολ στη συνέχεια.

Το δεύτερο γκολ ωστόσο ποτέ δεν ήρθε διότι η συνέχεια στο δεύτερο ημίχρονο δεν ήταν ανάλογη του πρώτου, αφού-ειδικά μέχρι το 70' με 75'-δεν μπορέσαμε να βγάλουμε ούτε φάσεις, ούτε πίεση, ούτε λειτούργησε στο γήπεδο το ορθολογικό πλάνο του πρώτου ημιχρόνου.

Αυτό συνέβη προφανώς διότι ο Αναστασιάδης δεν είχε παρά τρεις προπονήσεις στη διάθεσή του για να αλλάξει πράγματα στην ομάδα οπότε λογικά δεν θα μπορούσε να υπάρξει ο ίδιος ρυθμός επί 90 λεπτά. Επιπλέον δεν είμαστε ομάδα με μεγάλες τεχνικές αρετές που να αρέσκεται στο επιθετικό παιχνίδι και στα πολλά γκολ και δεν μπορούμε να γίνουμε απ' τη μια μέρα στην άλλη.

Οι Φινλανδοί από την άλλη παρουσίασαν μια ομάδα χωρίς ιδιαίτερα τεχνικά στοιχεία (και ο τεχνίτης Πούκι δεν φάνηκε παρά ελάχιστα), αλλά πειθαρχημένη και καλή τακτικά και απλά κάνοντας σωστά μέσα στο γήπεδο τα στοιχειώδη του ποδοσφαίρου.

Όσο για εμάς χρειαζόμαστε χρόνο για να κρίνουμε το έργο του Αναστασιάδη (και το ουσιαστικά φιλικό ματς με την Εσθονία θα το τον βοηθήσει σε πειραματισμούς και συμπεράσματα) και στα προκριματικά του Euro που έρχονται από Μάρτη θα δώσουν όλοι τις εξετάσεις τους.

Αυτό όμως δεν μας εμποδίζει να κρίνουμε και μεμονωμένα παίκτες, όπως τους βλέπουμε εδώ και καιρό. Πχ. το αμυντικό δίδυμο (Μανωλάς-Παπασταθόπουλος) παραμένει αξιόπιστο, ο Φορτούνης στα δύσκολα εξαφανίζεται, ενώ ο Μήτρογλου δεν μοιάζει μόνο με «γίδι» (όπως τον αποκάλεσε Γάλλος δημοσιογράφος), αλλά με «γίδι» με μούσι τζιχαντιστή !!! Θετικό πρόσημο παίρνει ο Τοροσίδης στα 33 του, αλλά και ο πρωτοεμφανιζόμενος Κούτρης.

Τέλος πολύ σωστά ο Αναστασιάδης άφησε εκτός Τζιόλη, Τζαβέλλα, Λυκογιάννη και λοιπά λιμά ! Διότι αν μπορεί να κάνει κάτι καλό σε αυτή την εθνική-μέσα σε όλα τα ελαττώματά του-είναι να φέρει πειθαρχία και τέρμα στα χαρτάκια και στο λόμπι των Κουτσολιάκων !

Πως μπορεί να ξαναφτιαχτεί σοβαρή εθνική ομάδα

Το να σχολιάσουμε εκτενώς το προχθεσινό ματς της εθνικής στη Φινλανδία δεν έχει ιδιαίτερο νόημα, διότι όλοι οι έχοντες σχέση με το ποδόσφαιρο κατάλαβαν τι ακριβώς είδαν προχθές. Θα πούμε μόνο τα εξής...

Κατά πρώτον είδαμε ότι και μια ομάδα γενικά κατώτερη σε τεχνική κατάρτιση-και χωρίς τον καλύτερο παίκτη της Τέεμο Πούκι-μπορεί να σε κερδίσει emphaticά γιατί κάνει μέσα στο γήπεδο τα βασικά του σύγχρονου ποδοσφαίρου που δεν κάνεις εσύ. Δηλαδή είναι σωστή τακτικά, βγάζει αυτοματισμούς, τρέχει και πρεσάρει...

Από Ελληνικής πλευράς βλέπουμε εδώ και πέντε, έξι χρόνια-και όχι μόνο τώρα- μέτριους ποδοσφαιριστές, άθλιο και ξεπερασμένο ποδόσφαιρο και πλέον και έναν πολύ μέτριο προπονητή όπως ο Σκίμπε.

Το μόνο που τους έχει μείνει είναι η ψευδαίσθηση από την εποχή του Σάντος ότι μπορούν ακόμα να κερδίζουν παιχνίδια με μισό μηδέν, χωρίς να παίζουν ποδόσφαιρο. Αυτό έφτασε σε σημείο να το δηλώσει ευθέως ο κύριος Μανωλάς πριν το ματς της Φινλανδίας ! Και διερωτάται κανείς πως είναι δυνατόν να υπάρχουν ποδοσφαιριστές που δηλώνουν πριν τα ματς ότι θέλουν να κερδίζουν, χωρίς να παίζουν καλά !

Δεν το καταφέρνουν όμως πλέον ούτε αυτό το μισό μηδέν και δεν το καταφέρνουν γιατί πρώτον δεν υπάρχει προπονητής του επιπέδου του Σάντος, δεν υπάρχουν και ορισμένοι παίκτες κλειδιά που υπήρχαν τότε (πχ. Καραγκούννης, Σαμαράς, Κατσουράνης). Επιπλέον αυτές οι νίκες 1-0 με κατενάτσιο, κακό ποδόσφαιρο και με μόλικη τύχη και ευνοϊκές διαιτησίες που έπαιρνε ο Σάντος ήταν προφανές ότι είχαν κοντά πόδια και δεν θα μπορούσαν να επαναλαμβάνονται εσαεί ...

Και δεν περιορίστηκε βέβαια μόνο εκεί ο εν λόγω Μανωλάς, αλλά εκστόμισε επιπλέον ότι δεν έχουν και τίποτα να αποδείξουν ! Ποιοι ; Αυτοί που τους κέρδιζαν τα Φερόε, η Βόρεια Ιρλανδία, η Εσθονία και η...Ματζουρία !

Ο Σκίμπε λογικά ήταν μέχρι εδώ, αλλά το ζήτημα είναι πως θα ξαναφτιαχτεί μια σοβαρή εθνική ομάδα που θα παίζει καλό ποδόσφαιρο και θα κάνει και προκρίσεις και καλές πορείες σε μεγάλες διοργανώσεις.

Κατά πρώτον θα πρέπει να έρθει ένας εγνωσμένων δυνατοτήτων ξένος προπονητής και να αγνοηθούν οι κορώνες περί Έλληνα προπονητή που μοναδικό στόχο έχουν να δώσουν δουλειά σε άνεργους και μετρίων δυνατοτήτων ντόπιους προπονητές ! Άλλωστε και οι δύο της προκοπής που υπάρχουν-Ουζουνίδης και Δώνης- είναι κλεισμένοι...

Προπονητές που γνωρίζουν την Ελληνική πραγματικότητα όπως Ζαρντίμ και Χιμένεθ θα ήταν μια καλή λύση, όπως θα μπορούσε και να προτιμηθεί ξένος κόουτς που έχει ξαναδουλέψει με επιτυχία σε εθνική ομάδα τύπου Χίντινκ, Τερίμ, Λάγκερμπακ, Κεϊρόζ και άλλοι...

Αυτός ο προπονητής που θα έρθει θα πρέπει να καλεί αυτούς που πραγματικά αξίζουν να παίζουν και να κοπούν "μαχαίρι" τα «βίσματα» τύπου Τζιόλη, Τζαβέλλα και άλλων και τα σούρτα φέρτα των μανατζαραίων τύπου Κουτσολιάκου μέσα στην ομάδα !

Κατά δεύτερον χρειάζονται ριζικές αλλαγές στις ακαδημίες και στις μικρές εθνικές ομάδες όπου θα πρέπει να εκλείψουν και πάλι τα «βίσματα» παίκτες και προπονητές (τύπου Νικοπολίδη και άλλων). Οι προπονητές θα πρέπει να εκπαιδεύονται καλύτερα και για να αναλάβουν οποιαδήποτε εθνική ομάδα θα πρέπει να έχουν να επιδείξουν ένα στοιχειώδως καλό βιογραφικό προηγούμενως.

Επιπλέον θα πρέπει να επιβάλλεται σε όλες τις εθνικές ομάδες ένα συγκεκριμένο στυλ ποδοσφαίρου (όπως κάνουν όλες οι σοβαρές εθνικές ομάδες) που θα παίζει και η ανδρών και όχι

να παίζει ο καθένας προπονητής όποιο στυλ ποδοσφαίρου θέλει ,όπως γίνεται τώρα.Μόνο έτσι θα φτιαχτεί μια Ελληνική «σχολή ποδοσφαίρου» και θα σταματήσει αυτό το ακατανόητο λίγο απ'όλα που παίζουμε μέχρι τώρα...

Αν γίνουν όλα αυτά το Ελληνικό ποδόσφαιρο θα ξαναρχίσει να βγάζει πηγαία ταλέντα και όχι μόνο αμυντικούς και ξυλοκόπους, όπως κάνει εσχάτως και σιγά, σιγά και η εθνική ομάδα θα παίζει καλύτερο και πιο θετικό ποδόσφαιρο, οπότε αργά ή γρήγορα θα έρθουν και τα αποτελέσματα.

Ας καταλάβουν όλοι ότι με ημίμετρα και βολικές για όλους και προσωρινές λύσεις, δεν πάμε πουθενά και πρώτα απ'όλα οι ίδιοι οι παίκτες που πρέπει να ξεκαβαλήσουν και το καλάμι και το βόλεμα (οι ίδιοι άλλωστε ζήτησαν να παραμείνει ο βολικός για όλους Σκίμπε)!

Ο εθνικός ανταγωνισμός στην Ευρώπη είναι πλέον τεράστιος και με αυτό το σημερινό ρόστερ και νοοτροπίες οι ευκαιρίες για διακρίσεις είναι πολύ μικρές. Ως γνωστό, όχι απλά από τις Ουγγαρίες και στις Φινλανδίες μπορείς να πάθεις στραπάτσα, αλλά ακόμα και στο Λουξεμβούργο και στα Φερόε και στην Εσθονία, αν δεν ιδρώσεις...

Και στο κάτω, κάτω ας μην πάμε και σε μια διοργάνωση, αρκεί να μπουν σωστές βάσεις και να υπάρχει υπομονή για ένα καλύτερο μέλλον. Οι υπεύθυνοι δεν έχουν λοιπόν παρά να προχωρήσουν άμεσα σε τομές...

Όλα όσα πρέπει να ξέρετε για το UEFA “Nations League”

Από: <http://www.gazzetta.gr/>

Η νέα διοργάνωση της UEFA, το Nations League είναι προ των πυλών, αντικαθιστώντας τα φιλικά παιχνίδια, συμπληρώνοντας τα προκριματικά του EURO και δίνοντας νέο ενδιαφέρον στο ποδόσφαιρο των Εθνικών Ομάδων.

Περισσότεροι αγώνες, αλλά κυρίως αγώνες με περισσότερο ενδιαφέρον. «Όπλο» για τους ισχυρούς, που πλέον θα έχουν μια παραπάνω ευκαιρία να βρεθούν στα τελικά ενός EURO. Σίγουρη θέση στα τελικά για μια ομάδα απ’ αυτές που τώρα τα βλέπουν με τα «κυάλια». Πολλά περισσότερα χρήματα στις ομοσπονδίες, πολύ λιγότερα αδιάφορα φιλικά παιχνίδια. Leagues, προβιβασμοί και υποβιβασμοί, Final-4 και playoffs και όλα αυτά μαζί με τα προκριματικά όπως τα ξέρουμε. Το UEFA Nations League ξεκινάει και παρότι μοιάζει πολύπλοκο, δεν είναι.

Νέα διοργάνωση, νέα δεδομένα για τις ευρωπαϊκές εθνικές ομάδες, που καλούνται να προσαρμόσουν τη «ζωή» τους γύρω από έναν νέο θεσμό. Το Nations League έρχεται για να συμπληρώσει τη διαδικασία των προκριματικών πρόκρισης στο Euro και όχι να τα καταργήσει. Αυτά που καταργεί σε μεγάλο βαθμό είναι τα διεθνή φιλικά, τα οποία πλέον αντικαθίστανται από παιχνίδια στο πλαίσιο ομίλων, με αντίκρισμα στην επόμενη διοργάνωση.

Χρονικά, το Nations League διεξάγεται πριν τα προκριματικά και κρατά δυο μήνες και χωρίζεται στη φάση των ομίλων και στα τελικά, όπου θα συμμετέχουν 16 ομάδες. Στην τρέχουσα σεζόν οι όμιλοι θα ξεκινήσουν στις 6-8 Σεπτεμβρίου και θα ολοκληρωθούν στις 18-20 Νοεμβρίου, ενώ τα τελικά θα διεξαχθούν στις 5-9 Ιουνίου 2019.

Αυτό που έχει σημασία να καταλάβει κάποιος είναι ότι άλλο

πράγμα το Nations League κι άλλο τα προκριματικά όπως τα ξέραμε. Αυτά θα δίνουν πλέον 20 θέσεις για το EURO, αφού θα προκρίνονται ο 1ος και ο 2ος από 10 ομίλους. Οι 4 ομάδες που απομένουν θα προκύπτουν από τη νέα διοργάνωση της UEFA.

Σε αυτή παίζουν όλες οι ομάδες και θα χωρίζονται σε τέσσερα γκρουπ ή διαφορετικά σε τέσσερις Leagues, ανάλογα με τη δυναμικότητά τους. Εκεί θα προσπαθούν αφενός να πάρουν το εισιτήριο για τα playoffs, όπου θα διεκδικήσουν ένα εισιτήριο για το EURO, αφετέρου να προβιβαστούν ή να αποφύγουν τον υποβιβασμό σε ένα κατώτερο γκρουπ δυναμικότητας, απ' όπου θα ξεκινήσουν στο επόμενο Nations League.

Φανταστείτε τα γκρουπ δυναμικότητας όπως αυτά του Champions League. Η διαφορά έγκειται στο ότι εδώ, στο Nations League, παίζουν μεταξύ τους ομάδες ΜΟΝΟ από το ίδιο γκρουπ δυναμικότητας, ενώ στο Champions League κάθε ομάδα από κάθε γκρουπ κληρώνεται με ομάδες από τα άλλα.

Ακολουθεί αναλυτικά η διαδικασία, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο χωρίζονται οι Εθνικές σε γκρουπ, πως προβιβάζονται, πως υποβιβάζονται και πως φτάνουν στο EURO 2020.

Το «καφενείον η Ελλάς» που δεν καταδέχεται τα φιλικά !

Πολλοί θα έχετε διαβάσει (τουλάχιστον όσοι στοιχειωδώς ασχολείστε με την εθνική ομάδα...) για αυτή την υπόθεση με τη ματαίωση ενός φιλικού αγώνα Ελλάδας-Ιράν που ήταν προγραμματισμένο για τις 3 Ιουνίου.

Αυτό που έχει συμβεί είναι ότι αρχικά το φιλικό είχε

προγραμματιστεί να γίνει σε Τουρκικό έδαφος, αλλά η ΕΠΟ το ακύρωσε ως συμπάρασταση στους Έλληνες στρατιωτικούς που κρατούν οι Τούρκοι ! Αλίμονο αν δεν συνταχθούν και αυτοί με το κλίμα εθνικοφροσύνης που επιτάσσει η εποχή...

Εν συνεχεία το φιλικό αποφασίστηκε να γίνει στην Ελλάδα, αλλά και πάλι-πριν από λίγες ημέρες- ματαιώθηκε. Ο λόγος μάλλον άγνωστος, αν και η ΕΠΟ επικαλείται ζητήματα που καλά έθεσαν οι Ιρανοί για αντίρρηση σε διαφημίσεις με αλκοόλ και τζόγο...

Το ωραίο είναι ότι λίγες ημέρες αργότερα μας έγινε πρόταση από την Κολομβία για ένα φιλικό ματς που θα αντικαθιστούσε αυτό με το Ιράν, κάτι που θα ήταν μια καλή ευκαιρία να παίξουμε και με μια εξαιρετική ομάδα.

Η ΕΠΟ όμως είπε και πάλι «όχι» και αυτή τη φορά ισχυριζόμενη ευθέως πως οι παίκτες μας βρίσκονται ήδη σε διακοπές και δεν μπορούμε να τους γυρίσουμε πίσω !! Έτσι-για να μην κοροϊδευόμαστε-γίνεται κατανοητός και ο πραγματικός λόγος που ακυρώθηκε και το φιλικό με το Ιράν...

Βλέπετε οι...παγκοσμίου βεληνεκούς Έλληνες παικταράδες μας δροσίζουν τον κώλο τους στις παραλίες και δεν μπορούμε να τους χαλάσουμε τις ημέρες ξεκούρασης που έχουν πριν συνεχίσουν να...μεγαλουργούν στα Ευρωπαϊκά γήπεδα ! Άλλωστε μια τέτοια υπερομάδα όπως η εθνική Ελλάδος δεν χρειάζεται

φιλικά ρουτίνας για να παίξει τη «μεγάλη μπάλα» που ξέρει !
Έτσι δεν είναι ;

Το μόνο που έχουμε, στα σοβαρά να πούμε, είναι ότι όπως όλο το Ελληνικό ποδόσφαιρο υπολειτουργεί, το ίδιο συμβαίνει και με την εθνική ομάδα ! Μια εθνική ομάδα που κάποτε πήρε και κύπελλο Ευρώπης (έστω κι'αν κοντεύουμε να το ξεχάσουμε και οι ίδιοι) !

Και το χειρότερο είναι ότι από Σεπτέμβρη θα βγαίνουν δημοσιογράφοι και άλλοι και θα ζητούν για την εθνική προκρίσεις, διακρίσεις κλπ. Με πορδές όμως δεν βάφονται αυγά, όπως λέει ο λαϊκός ποιητής !